

[Poulsgaard.]

gynde at vågne op og se, at det går ikke længere? Man kan sidde og trække på smilebåndet, men ude omkring i befolkningen er der virkelig ved at være andre tanker i gang, en nytænkning. Unge mennesker, der skal ind og lære os at udstoppe en fugl, som vi kunne se i går, får kørselspenge, de får taxa til at køre sig ind. Var der nogen, der forbød de unge mennesker at tage en cykel eller en knallert og køre ind? Det er kommet så langt ud, at nu må vi til at stoppe op.

Vi vil et bedre Danmark, vi vil et Danmark, hvor vi kan hjælpe de syge og de svage og dem, der uforskyldt kommer i nød, men vi vil altså bare lige have et Danmark, hvor folk selv får en lille smule at skulle have sagt.

Man kunne blive ved med at nævne eksempler. Min kone ville engang passe nogle børn for andre kvinder, og de ville, selv om hun ikke havde en pædagogisk embedseksamen, godt betro min kone at passe deres børn. Hvad skete der så? Så kom myndighederne med nogle krav: der skal være så og så mange m², der skal være så og så højt til loftet, og hun skulle have en pædagogisk embedseksamen, og hvad ved jeg. Ja men prøv da at tage fornuften fangen, inden det bliver for sent.

Jeg skal ikke trætte det høje ting længe. Hr. Glistrup har så udmærket redegjort for fremskridtspartiets ideer, men de er i hvert fald fuldstændig realistiske, det kan I være ganske trygge ved. Der er ingen, der kan skyde fremskridtspartiet i skoene, at vi ikke vil de svages vel. Hvis ikke fremskridtspartiet ville de svages vel, var jeg ikke medlem af dette parti, men det er det parti, som jeg trives allerbedst i.

Arentoft (FP):

Det er det radikale venstres ordfører i dag, fru Grethe Philip, der får mig til at tage ordet. Fru Grethe Philip nævnte som et eksempel på inkonsekvens i fremskridtspartiets u-landspolitik, at vi sagde ja til en bevilling på 2 mill. kr. til hvede til den sultende befolkning i Somalia, et af de alvorligt ramte tørkeområder, i stedet for at være med til at bevilge midler til at få gravet brønde.

Nu ved jeg godt, at fru Grethe Philip er medlem af finansudvalget og har siddet i

møder dag og nat i de sidste par måneder og derfor sikkert ikke hørte, hvad jeg sagde om fremskridtspartiets u-landspolitik i den udenrigspolitiske debat i forgårs. Jeg skal derfor tillade mig at gentage det i uddrag.

Fremskridtspartiets generelle holdning til u-landsbistand er den, at når indkomstskatterne herhjemme kommer betydeligt ned, bør dansk bistand til udviklingslandene indskrænkes til frivillige bidrag og statslige bidrag i akutte katastrofesituationer. Grundtanken, at hjælpe andre, er da rigtig, men et lille land som Danmark kan jo ikke hjælpe overalt, hvor gerne vi end ville. Derfor forstår jeg slet ikke fru Grethe Philips angreb. Vi gik med til hurtig hjælp med fødevarer til Somalia i en katastrofesituation. Når det skal gå hurtigt, er der jo ikke tid til at foretage indsamlinger. Var det da forkert, at vi gik med til den bevilling?

Men med hensyn til langsigtet hjælp, som det blev nævnt ved f. eks. at grave brønde og dermed muligvis være med til at skaffe vand, er der tale om langsigtede projekter, hvor vi kan yde bistand med eksperthjælp. Vi ser ingen grund til, at det ikke sker ved, at Somalia og andre udviklingslande betaler for den bistand.

Jeg tror, at den danske u-landspolitik i bund og grund er forfejlet, som den praktiseres i dag efter en form for almisseprincip og med bygning af store projekter, hvor vi opfører fabrikker o. lign. i u-landene og dermed prøver at presse dem ind i systemer, som ligner vore. Behøver vi i grunden at gå længere end til Grønland, hvor vi forsøger det samme? Disse befolkninger kan simpelt hen ikke følge med. Lad u-landene sende bud efter den bistand, de ønsker, og som passer til deres befolkningspsyke, udviklingstrin og økonomiske formåen, og lad os ikke være med til at forcere en udvikling frem, som de slet ikke formår at følge med i.

Til slut vil jeg blot sige, at mange sætter lighedstegn mellem u-lande og fattige lande. Det er i mange tilfælde ikke rigtigt. Mange u-lande har vigtige råstoffer og andre produkter, som kan eksporteres, så langt de fleste vil kunne betale for de eksperter, de ønsker. Det kan oven i købet være, at vi ikke havde behov for at udsende så mange, som tilfældet er i dag, hvor de aflønnes højt for danske skatteydermidler.